

La costa

JORDI ARBONÈS (NIF)

Costa d'entendre que després de tants anys d'ajuntaments democràtics n'hi hagi que votin a favor de trinxar la Costa Brava. Això a Tossa de Mar, i una de les excuses és que gràcies a un complex hotelier de 26.000 metres a Cala Morisca que donarà serveis públics i clavegueram a les cases que hi ha, l'antic i elemental concepte que per civilitzar s'ha de destruir i que com més es destrueix més s'urbanitza. El territori al servei de l'especulació, els polítics s'han passat anys abominant de la "bombolla immobiliària" i dient que especular amb el territori és un crim. És clar que per a molta gent tot això era foc d'encenalls. L'alcaldesa Gisela Saladich (Tossa Unida) argumenta que seria pitjor construir-hi cases, o sigui, que d'una manera o altra s'ha de construir, no hi ha cap altra opció possible: cal construir el resort, en diu ella, per salvar la cala. Per altra banda, també veiem com la responsabilitat dels polítics amb els desastres en el món de la construcció és nul·la, mai han de passar comptes a la població pels horrors ocasionats. Es torna a la inèrcia de convertir els espais rurals en "residencials". En l'actualitat hi ha un risc en gairebé cent hectàrees qualificades de rurals que el ministeri de defensa té a la costa i que vol vendre. Al golfet de Calella de Palafrugell també hi veiem un exemple de la invasió urbanística arran del litoral, imatges que creiem d'una altra època, és un error pensar-ho perquè la pressió sobre la costa, el territori i els recursos naturals és constant. L'amenaça que plana a cala Morisca hauria de servir per trobar la manera definitiva de gestionar la costa; que els records no hagin de ser només postals i fotos antigues.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2016/04/10/costa/777003.html?utm_source=rss